

Arrest

nr. 349 637 van 1 juli 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 22 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 13 november 2025 "*beslissing tot weigering van verblijf van onbeperkte duur*".

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Aan verzoeker werd op 31 augustus een visum type C afgeleverd, met het oog op gezinshereniging met zijn toen nog minderjarige dochter die in België als vluchteling werd erkend.

1.2. Op 10 oktober 2018 werd hij in het bezit gesteld van een A-kaart. Deze werd hierop jaarlijks verlengd.

1.3. Op 13 november 2025 nam de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een beslissing waarbij het verblijf van beperkte duur van verzoeker werd verlengd (verlenging van de A-kaart) tot 10 oktober 2026 en de toekenning van een verblijf van onbeperkte duur werd geweigerd (weigering van een B-kaart). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"Artikel 13§1 derde lid van de wet van 15.12.1980 bepaalt het volgende:

“De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12 bis, §3, 3bis of 4 na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode wordt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur voor zover de vreemdeling nog steeds voldoet aan de voorwaarden van artikel 10.”

Gezien u niet voldoet aan de jaarlijks gestipuleerde voorwaarde van art. 13, paragraaf 1, 4de lid, nl. dat de in artikel 10, paragraaf 1, eerste lid, 7 ° bedoelde ouders van een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, dienen eveneens aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, paragraaf 5”, wordt de toekenning van onbeperkt verblijf geweigerd en wordt een nieuw verblijf toegekend en de A-kaart met één jaar verlengd, nl. tot 10.10.2026.

De voorwaarden tot verlenging van de machtiging tot verblijf zijn:

- *Geen gevaar vormen voor de openbare orde / nationale veiligheid*
- *Bewijs van aansluiting bij de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering*
- *Beschikken over toereikende bestaansmiddelen om niet afhankelijk te zijn van de openbare overheden*

Betrokkene dient zich tussen de 60ste en de 30ste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning (artikel 32, §1 van het K.B. van 08.10.1981) aan te bieden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats om de verlenging van zijn verblijfsvergunning aan te vragen.

Zij moet hierbij de volgende stukken voorleggen:

- *Een bewijs van ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt.*
- *Bewijzen van toereikende bestaansmiddelen met betrekking tot de laatste 12 maanden. □□Indien loontrekkende: loonfiches*
 - *Indien zelfstandige: loonfiches + bewijzen van betaling van dat loon op de individuele rekening in de vorm van rekeninguittrekssels, bewijs van aansluiting bij de sociale kas, bedrag van de sociale bijdragen van de voorbije vier kwartalen in de vorm van facturen en meest recente belastingsfiche.*
 - *Indien werkloosheidsuitkering: bewijs ontvangst van werkloosheidsuitkering(en) en bewijzen van actieve zoektocht naar werk (sollicitaties, trajectbegeleiding, beroepsgebonden opleiding,...). • Een attest van het OCMW dat aantoont dat betrokkene niet ten laste is*

Gelieve deze beslissing aan betrokkene te betekenen en hem in het bezit te stellen van een kopie.

Gelieve de betekening over te maken aan mijn diensten. Indien betrokkene niet binnen de gestelde termijn de documenten voorlegt, gelieve onze dienst daar eveneens van op de hoogte te brengen.”

2. Rechtspleging

Gelet op de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026) waar in artikel 5.12, § 3 bepaald wordt dat:

“§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. De beperkte onderzoeksbevoegdheid van artikel 43 van de Asiel- en migratiebeheerverordening is niet van toepassing.”

De huidige zaak werd behandeld op de terechtzitting van 20 mei 2026. Alle rechtsregels waar in dit arrest wordt gewezen, moeten worden gelezen zoals ze op dat ogenblik van kracht waren.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR : ZORGVULDIGHEIDSPLICHT; EVENREDIGHEIDSBEGINSEL; SCHENDING VAN ARTIKEL 8 VAN HET EVRM.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van verzoeker. Immers:

Art. 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden stelt uitdrukkelijk dat:

“Recht op eerbiediging van privé familie- en gezinsleven

- 1. Een ieder heeft het recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woningen zijn correspondentie.*
- 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”*

Verzoeker woont samen met zijn echtgenote en dochter te [...] 192 bus 0203. (stuk 2)

De bestreden beslissing beperkt verzoeker in zijn mogelijkheden om zijn privé-, familie- en gezinsleven uit te bouwen in België.

Verzoeker en zijn echtgenote hebben drie kinderen en verschillende kleinkinderen die allemaal in België wonen.

Verzoeker en zijn echtgenote wonen samen met hun jongste dochter S. R.. De dochter is alleenstaande en haar hulp is voor haar ouders van cruciaal belang, zowel praktisch als emotioneel.

Verzoeker en zijn echtgenote wonen al acht jaar in België en hebben nauwelijks nog banden met hun thuisland. Zij hebben hun leven in België opgebouwd en zijn volledig geïntegreerd in hun gezin en familie in België. Gezien hun leeftijd hebben ze de zorg en de nabijheid van hun kinderen nodig. Bovendien hebben zij in Syrië geen ondersteuning of familie meer waardoor hun verblijf in België niet alleen wenselijk is, maar noodzakelijk voor henzelf als hun kinderen en kleinkinderen.

Een weigering van verblijf van onbeperkte duur schendt voor verzoeker zijn recht op eerbiediging van zijn privé-, familie- en gezinsleven in de zin van art. 8 EVRM.

Daarenboven stelt de bestreden beslissing ten onrechte dat verzoeker niet beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige inkomsten

De stukken die verzoeker bij zijn aanvraag bijbracht, tonen dit echter voldoende aan.

Verzoeker bracht verschillende bewijzen bij waaruit blijkt dat hij en zijn echtgenote financieel ondersteund worden door hun zoon B. R.. Hij stort regelmatig € 1.000,00. (stuk 3)

Ook na de aanvraag tot onbeperkt verblijf stort hun zoon regelmatig bedragen van € 1.000,00 (stuk 4)

Daarenboven is het onredelijk en onevenredig vanwege verwerende partij om van verzoeker en zijn echtgenote te verwachten dat zij een vast en voldoende inkomen genereren door werk. Zij zijn respectievelijk 72 jaar en 68 jaar en hebben dus de officiële pensioenleeftijd. Op hun leeftijd is het niet realistisch of haalbaar om nog een beroepsactiviteit uit te oefenen.

Verzoeker en zijn echtgenote hebben ook medische problemen wat een inkomen uit arbeid genereren al helemaal onmogelijk maakt. (stuk 5)

Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met deze niet onbelangrijke omstandigheden. Verwerende partij heeft nagelaten om een eventuele schending van art. 8 EVRM te onderzoeken vooraleer het afleveren van het bestreden beslissing.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoeien op correcte feitenvinding en alle bijgebrachte bewijsstukken. Er moet geval per geval gekeken worden naar de concrete omstandigheden en concrete documenten van de zaak.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en schendt bovendien artikel 8 van het EVRM.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

genereren al helemaal onmogelijk maakt. (stuk 5)

Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met deze niet onbelangrijke omstandigheden.

Verwerende partij heeft nagelaten om een eventuele schending van art. 8 EVRM te onderzoeken vooraleer het afleveren van het bestreden beslissing.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding en alle bijgebrachte bewijsstukken. Er moet geval per geval gekeken worden naar de concrete omstandigheden en concrete documenten van de zaak.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en schendt bovendien artikel 8 van het EVRM.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het EVRM, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing weigert de toekenning van een verblijf van onbeperkte duur en verlengt het verblijf van beperkte duur tot 10 oktober 2026. Zij steunt op de vaststelling dat verzoeker niet voldoet aan de bestaansmiddelenvoorwaarde voor onbeperkt verblijf.

Artikel 13, § 1, vierde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt dat de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, f), van de vreemdelingenwet voor de toekenning van een verblijf van onbeperkte duur moeten aantonen dat zij beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5, van de vreemdelingenwet.

Artikel 10, § 5, eerste lid, van de vreemdelingenwet stelt dat het bedrag van de bestaansmiddelen netto ten minste gelijk moet zijn aan honderdtien procent van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimuminkomen, verhoogd met tien procent voor elk bijkomend familielid ten laste van de vreemdeling die vervoegd wordt. Artikel 10, § 5, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet sluit de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, waaronder het leefloon en de financiële maatschappelijke dienstverlening, uitdrukkelijk uit van de beoordeling.

Verzoeker voert aan dat hij bewijzen neerlegde dat zijn zoon maandelijks 1.000 euro aan hem overschrijft. Hij legt daartoe bankoverschrijvingen voor de periode van februari tot juli 2025 voor. De Raad merkt op dat verzoeker samen met zijn vrouw een huishouden van twee personen vormt. Het bedrag van 1.000 euro per maand stemt aldus overeen met ongeveer 500 euro per persoon, hetzij ongeveer eenentwintig procent van het in artikel 10, § 5, van de vreemdelingenwet beoogde referentiebedrag. Een dergelijk bedrag bereikt kennelijk niet de wettelijke drempel. De vaststelling dat verzoeker niet over toereikende bestaansmiddelen beschikt, behoeft geen nadere toelichting waar de ontoereikendheid uit het voorgelegde bedrag zelf blijkt.

De bewijslast inzake de bestaansmiddelen rust op de verzoekende partij. Artikel 10ter, § 2, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling bij de indiening van de aanvraag alle documenten en inlichtingen overlegt die nuttig zijn voor het bepalen van de bestaansmiddelen, en dat de gemachtigde rekening houdt met alle geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd. Verzoeker legde enkel de stortingen van zijn zoon voor. Hij bracht geen andere bestaansmiddelen aan en wees evenmin op het bestaan ervan. De gemachtigde kon de toereikendheid van de bestaansmiddelen dan ook enkel beoordelen op grond van wat verzoeker zelf aanreikte.

Het leefloon en de maatschappelijke dienstverlening die verzoeker ontvangt, blijven krachtens artikel 10, § 5, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet buiten beschouwing en kunnen het tekort niet aanvullen.

Waar verzoeker aanvoert dat het onredelijk en onevenredig is van hem te verwachten dat hij arbeidsinkomsten genereert, gelet op zijn leeftijd en medische toestand, kan zijn betoog niet worden bijgetreden. De bestreden beslissing legt verzoeker niet op een beroepsactiviteit uit te oefenen. Zij stelt evenmin dat de bestaansmiddelen uitsluitend uit arbeid moeten voortvloeien. De leeftijd en de gezondheidstoestand van verzoeker doet geen afbreuk aan de wettelijke voorwaarde dat hij over toereikende bestaansmiddelen beschikt om voor een verblijf van onbeperkte duur in aanmerking te komen. De vreemdelingenwet voorziet voor de toepassing van artikel 13, § 1, vierde lid, van de vreemdelingenwet geen uitzondering op die voorwaarde wegens leeftijd of gezondheid.

De gemachtigde heeft de hem voorgelegde gegevens beoordeeld en op grond daarvan vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat dit onderzoek onzorgvuldig is gevoerd of dat de beslissing op een kennelijk onredelijke beoordeling steunt. De aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

3.2.2. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 8 van het EVRM merkt de Raad op dat de bestreden beslissing aan verzoeker een verblijf van onbepaalde duur weigert, maar tegelijkertijd het verblijf van verzoeker met een jaar verlengt. Zij houdt geen bevel om het grondgebied te verlaten in en heeft niet tot gevolg dat verzoeker het land moet verlaten of zijn gezinsleven in België niet kan voortzetten. Een inmenging in het door artikel 8 van het EVRM beschermde gezins- en privéleven blijkt dan ook niet. Het gezins-, familie- en privéleven van verzoeker in België blijft onaangetaast. De aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

Het middel is niet gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT